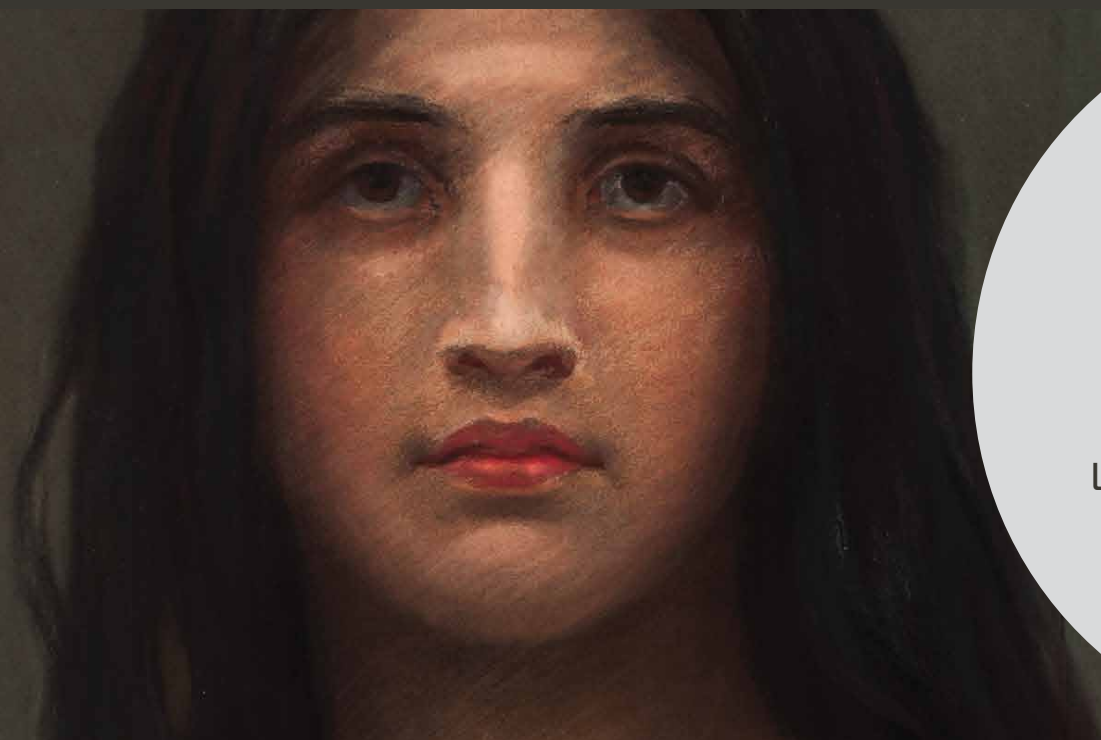

KONEC (S)NOVÉ EPOCHY

Umění secese a symbolismu
ze sbírky Patrika Šimona

19.4.—3.6.2012

Termín výstavy ~ 19. 4.—3. 6. 2012.
Počet vystavených exponátů ~ 161.
Katalog k výstavě ~ celobarevný katalog s rozsahem 141 reprodukcí.
Komentovaná prohlídka ~ 24. 5. 2012 od 17 hodin s autorem výstavy
Patrikem Šimonem.
Doprovodný program ~ aktualizován na webových stránkách galerie.
Vstupné ~ 50,- / 20,- Kč. Rodinné vstupné ~ 100,- Kč.
Každou první středu v měsíci vstup zdarma!
Adresa ~ Oblastní galerie v Liberci, U Tiskárny 1, 460 01 Liberec 5.
Kontaktní informace ~ T. +420 485 106 325, obligal@ogl.cz, www.ogl.cz
Otevírací doba ~ Otevřeno denně mimo pondělí od 10 do 18 hodin
[ve čtvrtěk do 19 hodin].

Oblastní galerie v Liberci
Sbírka Patrika Šimona

Exhibition Dates ~ 19. 4.—3. 6. 2012.
The number of exhibits ~ 161.
Exhibition catalogue ~ full-colour catalogue with 141 reproductions.
Gallery talk ~ 24. 5. 2012 from 17:00 with the author of the exhibition
concept Patrik Šimon.
Accompanying Events ~ the programme is updated on the gallery website.
Entrance fee ~ 50,- / 20,- Kč. Family admission pass ~ 100,- Kč.
Free admission on every first Wednesdays of the month!
Address ~ Oblastní galerie v Liberci, U Tiskárny 1, 460 01 Liberec 5.
Contact ~ T. +420 485 106 325, obligal@ogl.cz, www.ogl.cz
Opening hours ~ open daily except Mondays from 10 AM to 6 PM
[on Thursdays to 7 PM].

KONEC (S)NOVÉ EPOCHY

Secese byla posledním univerzálním slohem, kterým symbolicky vyvrcholilo devatenácté století do epochy moderního člověka. Pokud se ve své komplexitě jevil tento směr pro určitou skupinu reprezentativní, pak jí byla buržoazie. V tomto ohledu si výstava v Liberci nemohla přát pro své uspořádání lepší prostory, než historizující architekturu Liebiegovy bývalé rezidence.

Spojením původního místa a času vzniká neopakovatelná výzva pro soukromou sbírku, ve které dominují díla předních evropských i českých umělců jako jsou Franz Metzner (s Libercem velmi těsně spjatý česko-německý sochař), Peter Behrens, Franz Barwig, Maxmilian Pirner, Vojtěch Hynais, Jan Preisler, Luděk Marold, Vojtěch Preissig, Jan Štursa, Ladislav Šaloun, Maxmilian Švabinský, ale také méně známí a s o to větším překvapením představovaní solitéři jako Emil Orlik či Richard Teschner.

Belle époque dokázala koncentrovat protikladné formy a myšlenky, jakými byly symbolismus, naturalismus, dekadence, ale i expresivně impresivní tendence umění. Přestože se nejednalo o umělou syntézu, docházelo k pozoruhodným propojením. S uměním devatenáctého století pojila secesi také její neprogramovost, která byla v rozporu s množstvím teoretických spisů zdůvodňujících avantgardu. Svým strukturálním vnímáním skutečnosti ovšem postulovala abstraktní chápání světa. Zdálo se, že čas vymezený na konstituování slohu vyzrál poměrně rychle. Jednotlivé impulsy vypukly z různých zdrojů na sobě nezávisle, ale často souběžně; ohniska v Evropě i zámoří, expandující a nabalující na sebe jednotný kánon, se začala nápadně podobat jedno druhému a spoluutvářet módní vlnu. Triumfem se nakonec stala Světová výstava v Paříži roku 1900, kde se secese předvedla v dominantním módním duchu jako hotový a silný argument modernosti.

THE END OF A DREAMLIKE EPOCH

Art-Nouveau was the last universal style, with which the 19th century symbolically culminated in the epoch of modern man. If, in its complexity, this style seemed to be representative of a social class, it would be the bourgeoisie. In this sense, the exhibition in Liberec could not have taken place in a better exhibiting space than the historicist architecture of the Liebieg's former residence.

The connection with the original place and time creates a singular challenge for a private collection which is dominated by works of the leading European and Czech artists, such as Franz Metzner (a Czech-German sculptor very closely connected with Liberec), Peter Behrens, Franz Barwig, Maxmilian Pirner, Vojtěch Hynais, Jan Preisler, Luděk Marold, Vojtěch Preissig, Jan Štursa, Ladislav Šaloun, Maxmilian Švabinský, along with the lesser-known but the more surprising gems such as Emil Orlik and Richard Teschner.

Belle époque managed to concentrate contrasting forms and ideas, such as Symbolism, Naturalism, Decadence and also the expressively impressive art tendencies. Despite this synthesis not being artificial, remarkable interconnections took place. Art Nouveau was also connected with 19th century art by the lack of any programme, which was in contrast with the many theoretical writings justifying the Avant Garde. With its structural perception of reality, however, it postulated the abstract understanding of the world. It seemed that the time for constituting this artistic style ripened relatively fast. The individual impulses sprang from various sources independently, but often simultaneously. The epicentres in Europe and overseas, expanding and forging an integrated canon, started to show striking resemblances and together created a fashion wave. In the end, it all triumphed with the Exposition Universelle of 1900 in Paris, where Art Nouveau presented itself in a dominant modern spirit as a complete style and the strong argument of modernity.